Proiectul didactic al unei activități prin care se urmărește promovarea nediscriminării în comunitate

PROIECT DE LECTIE

Unitatea de învățământ: Colegiul Economic

profesor: Achim Manuela Ioana

Clasa: a – XII - a

Aria curriculară: limbă și comunicare

Disciplina: limba și literatura română

Unitatea de învățare: viața de ieri și de azi

Subiectul: Diversitate culturală, etnică și individuală – promovarea tradițiilor în comunitate

Tipul lecției: Lecția de comunicare de noi conținuturi

Locul desfășurării: sala de clasă

Durata: 50 minute

OBIECTIV GENERAL:

- ➔ dezvoltarea capacitatii de autocunoastere si inter-relatioanare

OBIECTIVE SPECIFICE:

- ➔ să-și dezvolte abilitățile de autoprezentare;
- ➔ să-și identifice colegii după aspectul atitudini, valori;
- ➔ să argumenteze impactul diversității la nivelul individului și socialului.

La sfârșitul orei elevul va f capabil să :

- ➔ C1- definească tradițiile, obiceiuriurile, meștesugurile
- ➔ C2 - clasifice obiceiurile
- ➔ C3 - descrie tradițiile/obiceiurile comunității din care face parte
- ➔ C4 - identifice deosebirile și asemănările între tradițiile și obiceiurile diverselor grupuri etnice din comunitatea în care locuiește
- ➔ C5 - înțeleagă importanța păstrării tradițiilor și transmiterea lor generațiilor următoare.
- ➔ C6 - adopte o atitudine pozitivă față de tradițiile ce aparțin unor alte comunități.

Competențe specifice:

- ➔ 1.2. identificarea propriilor repere de identitate culturală, prin raportare la sisteme de referință culturale variate
- ➔ 2.3. rezolvarea în echipă a unor sarcini de lucru referitoare la viața într-o societate interculturală
- ➔ 3.1. manifestarea unei atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți, față de identitatea culturală proprie și față de identitatea celor care aparțin unor culturi diferite

Metode și procedee didactice: conversația, explicația, expunerea, învățarea prin descoperire, lucrul în echipă,

Mijloace de învățământ: tabla și creta, fișele de lucru,texte literare,imagini din manual.

Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupe;

Evaluarea: continuă(formativă), prin fișe de evaluare,observarea sistematica a elevilor, sumativă

Bibliografie:

- Manualul Istoria minorităților din România, Editura Didactică și Pedagogică, 2009
- Manual auxiliar: *Romii din Romania, identitate si alteritate.* https://roma-survivors.ro/ro/ resurse/
- Documentarul *Hidden Sorrows*, realizat de Michelle Kelso
- Documentarul *Valea Plangerii*, realizat de Mihai Leaha
- https://ro.wikipedia.org
- Achim Viorel, Țiganii în istoria României, Editura Enciclopedică, 1998
- Burtea Vasile, Rromii în sincronia și diacronia populațiilor de contact, Editura Lumina Lex, 2002
- Călărașu,Cristina,*Tradiții românești de nuntă*, Editura Universității din București
- Cherata Lucian, Istoria țiganilor: origine, specific, limbă, Editura Z
- Ionescu Vasile, Robia ţiganilor în ţările Române: Moldova: Rromii din România: studii şi documente istorice, Editura Centrului rromilor pentru politici publice "Aven amentza", 2000
- Petru, Liliana, *Tradiții și obiceiuri românești*, Editura Flacăra, 2015
- George Potra, Contribuţiuni la istoricul ţiganilor din România, Bucureşti, Editura Fundațiilor, 1939
- Zamfir Cătălin, Marian Preda, Romii în România, Editura Expert, 2002

DESFĂȘURARE:

I. Captarea atentiei:

Lectia poate incepe cu orice activitate dinamizantă, la alegerea profesorului. Noi am imparţit elevii în 3-5 siruri (in functie de efectivul clasei) care stau in picioare unul in spatele celuilalt, la mica distanta – fie in fata clasei, fie langa bancile lor. Elevii situati in partea din spate a sirurilor se gandesc la un cuvant format din 5-6 litere si-l vor transmite prin desenarea fiecarei litere pe spatele colegului din fata. Acesta incearca sa identifice cuvantul si sa-l comunice mai departe, celui din fata lui. Se continua pana cand elevul din fata sirului poate spune ce cuvant i s-a comunicat. Castiga sirul in care cuvantul transmis de elevul din spatele sirului coincide cu cuvantul perceput de elevul din fata sirului.

Se poate relua, dar inversandu-se pozitia elevilor in sir: cel din fata merge in spatele sirului.

II. Evocarea temei:

Fiecare elev primeste cate un biletel autocolant pe care va raspunde la intrebarea: „Ce inseamna pentru tine diversitatea culturala, individuala si etnica?” Raspunsurile elevilor, de genul (istorie, religie, traditii, familie, literatura, arta, muzica etc.) sunt lipite pe flip-chart sub forma unui munte sau iceberg. Doar o parte din aceste valori sunt deasupra apei si pot fi vazute de ceilalti.

III. Realizarea sensului:

Elevii primesc cate patru foi colorate: verde, galben, roz si rosu.

Profesorul citeste intrebarile specifice fiecarei culori, dupa cum urmeaza, iar elevii raspund individual pe foile colorate:

1. Verde Cu ce iti place sa te imbraci? Ce muzica iti place sa asculti? Ce preferi sa mananci? Ce obiceiuri ai?	2. Galben Ce apreciezi la alti oameni? Ce nu-ti place la alti oameni? Despre ce povestesti de obicei cu prietenii? Ce fac in timpul liber?
3. Roz Un lucru bun depre mine… Un lucru rau despre mine… A fi matur pentru mine inseamna… Peste 10 ani voi fi....	4. Rosu In ce cred eu? Care sunt valorile mele? Ce nu as face niciodata?

IV. Reflectia:

Fiecare elev ia foaia rosie si o mototoleste, o pune apoi in foaia roz, cu care face acelasi lucru, totul se pune in foaia galbena si la urma in cea verde. Se aseamana cu o ceapa, verde la exterior si rosie la interior. Se aduna toate cepele intr-o cutie si fiecare extrage o alta ceapa, incercand sa identifice persoana dupa aspctul vestimentar, obiceiuri, defecte, atitudini, valori etc.. Daca au fost persoane neidentificate, se adreseaza intrebari privind aspectele abordate. Discutii: Ce ati simtit cand ati mototolit hartiile? Dupa care biletel ati identificat mai usor colegul? Cum afecteaza valorile pe care le detii, modul de a comunica? Se face un tur al mainilor: elevii spun ce au simtit pe parcursul lectiei (fie pozitiv, fie negativ), clădind un turn al bratelor intinse.

V. Evaluarea: dezbatere cu tema „avem un cadru legislativ suficient de tolerant?" pe baza unui material dat elevilor pentru pregătire:

Vom prezenta mi departe câteva dintre momentele marcante ale schimbării oficiale de atitudine din ultimii ani.

- ➔ Constituția Macedoniei din 1992 recunoaște populația romă ca fiind una dintre naționalități în stat, le dă dreptul să folosească limba și vocabularul lor. Macedonia a fost una dintre primele țări care a sponsorizat o consultare privind codificarea limbii romani și în 1992 a făcut demersuri pentru adoptarea unui standard scris național, precum și de a accepta limba romani ca una din limbile oficiale în documentele oficiale guvernamentale.
- ➔ În 1993 Austria a recunoscut populația romă ca minoritate, în conformitate cu legea minorităților etnice, care prevedea sprijin financiar pentru activități culturale și dreptul la folosirea limbii minoritare în interacțiunea cu oficialii.
- ➔ În 1995, Constituția finlandeză a dat romilor (alături de Sami și „alte grupuri") dreptul de a „menține și dezvolta propria lor limbă și cultură". În plus, Legea învățământului a fost modificată în 1999 pentru a include limba romani ca una din limbile de predare.
- ➔ Constituția maghiară din 1997 a recunoscut drepturile minorităților la educație în limba maternă; romii sunt recunoscuți ca minoritate, deși o proporție mare de romi unguri vorbește limba maghiară.
- ➔ În 1998, a fost adoptat un amendament la Legea privind protecția minorităților în provincia Burgenland, garantând unui grup de romi predare suplimentară în școală în limba romani.

- Dintre cele 18 state care au ratificat Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare, 10 o aplică pentru limba romani şi anume: Austria, Croaţia, Finlanda, Germania, Ungaria, Olanda, Norvegia, Slovacia, Slovenia şi Suedia.
- În februarie 2016, în timpul Conferinţei Internaţionale a Romilor, ministrul indian de Externe Sushma Swaraj a declarat că romii sunt fii Indiei. Conferința s-a încheiat cu recomandarea către Guvernul indian de a-i recunoaște pe cei 20 de milioane de romi răspândiți în peste 30 de țări ca parte a disporei indiene.
- O hotărâre din 1983 a Camerei Lorzilor stabilea că termenul „etnic" nu era utilizat în sens strict biologic sau rasial, ci făcea referire la câteva trăsături: îndelungata tradiție comună, de care grupul este conștient că îl distinge de alt grup, și a cărei amintire este păstrată vie; tradiția culturală proprie, incluzând obiceiurile de familie și sociale, adesea moravurile, dar nu în mod obligatoriu, asociate cu respectarea tradiției religioase; originea geografică comună sau descendența dintr-un număr de strămoși comună; o limbă comună specifică grupului; o religie comună, dar diferită de cea a grupurilor apropiate sau a marii comunități; faptul de a reprezenta o minoritate sau un grup oprimat în cadrul unei comunități mai largi.
- În România în martie 1933, la Bucureşti, Calinic I. Poppserboianu a înfiinţat Asociaţia Generală a Ţiganilor din România. Se aveau în vedere: alfabetizarea, publicarea de cărţi privind istoria romilor, înfiinţarea unei universităţi populare rome, a unui "muzeu naţional" rom, înfiinţarea de ateliere unde să lucreze romi, colonizarea tuturor romilor nomazi, înfiinţarea de "sfaturi judeţene" şi a unui "sfat suprem al bătrânilor" pentru rezolvarea unor litigii între romi etc.
- În perioada 1949–1951 a fost înființată prima școală de limbă romani în partea de vest a țării. În 1991, Ministerul Educației a recunoscut oficial alfabetul internațional de limbă romani pe care l-a introdus în mod oficial în școlile în care limba și literatura romani era studiată. Într-un oraș din România, limba romani (țigănească) este recunoscută ca limbă oficială. Întrucât în Budești (județul Călărași), mai multe de 20% dintre cei aproape 10.000 de locuitori vorbesc țigănește, accesul la învățământ și administrație este oferit în ambele limbi. În localitatea Măguri din județul Timiș, unde peste 80% din populație este de etnie romă, funcționează prima și singura școală din România în care profesorii predau doar în limba romani.